

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber
specialis gratiae**

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XLI. Qualiter homo memoriam suam excerceat.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](#)

linguam vero, dulcedo figurabatur, quod sicut aquila semper querit dulcissimum in praeda, scilicet cor, ita Deus semper desiderat cor nostrum, ut illud in dulcedinem sibi offeramus.

CAPUT XLI.

QUALITER HOMO MEMORIAM SUAM EXERCEAT.

Hec pia Virgo orabat aliquando Dominum, quatenus hoc donum sibi conferre dignaretur, ut sui memoria cordi ejus jugiter inhæreret. Et ecce ostendit ei Dominus Cor suum in similitudine cuiusdam domus, per cuius januam anima illa, velut columba volitans, invenit in ea tritici acer-
vum; et ait Dominus : « Columba, cum ad tritici acervum
venerit, non eum totum deportat, sed eligit inde quod sibi
magis placuerit : sic et tu facias. Cum verbum Dei audis vel
legis, non omnia capere per intellectum poteris, sed tamen
aliqua tibi colligas, in quibus memoriam tuam exerceas,
cogitans apud te : Eia, quid nunc amator tuus in hac lectione
loquitur tibi aut mandat ? »

Anima ut
columba e
divinoCorde
grana
colligit.

Cum autem ipsa die in Missa audiret legi Evangelium : *Simile est regnum cælorum thesauro*, etc. (MATT. XIII. 44.) dixit ad Dominum : « Mi dulcissime instructor, quid in hoc Evangelio secundum præceptum tuum eligam ? » Cui Dominus ita respondit : « Quid est thesaurus ? Thesaurus est auri et argenti, et lapidum pretiosorum congeries. Per aurum vero amor, per argentum bona opera, per gemmas virtutes designantur. Et sicut argentum valde sonorum est metallum, ita bona opera in auribus meis dulcissimum reddunt sonum. Quisquis ergo tali intentione opera bona facit, ut cogitet :

Deus tuus, humilis factus, dignatus est ad humilia opera et servitia inclinari; quanto magis te, vilem homuncionem, decet humiliari et subditum esse! Similiter de patientia et aliis virtutibus cogitet, et semper quidquid agit in mei memoriam faciat, hujus ego memoriam cordi meo inscribam, ut inde nunquam possit deleri. »

CAPUT XLII.

QUOD DEUM IN OMNIBUS FACTIS SUIS CONSULUIT.

DIE quadam dum vidit columbam in nido sedentem, ait ad Dominum: « Mi dilecte, quod erit ovum meum, cui meditando supersedebo? » Et Dominus: « Ovum est dictio dissyllaba¹. O significat altitudinem meæ excellentissimæ divinitatis, et vum extremitatem tuæ vilitatis designat. Hæc duo simul in unum jungens, quasi ovo supersedebis, recolendo scilicet qualiter altitudinem divinæ majestatis inclinans, tuæ vilitati descendendi, cum per divinæ gratiæ infusionem, omnes animæ tuæ medullas penetrans, felici te copula mihi sociavi. Hoc ergo erit ovum tuum. » Simili modo in omnibus agendis suis Dominum consulere solebat, etiam parvis et vilibus, in cunctis placitum suæ voluntatis inquirens.

Altitudo
Dei et
animæ
vilitas.

1. Ex hac verbi *ovum* partitione concludendum est latino sermone nostræ Mechtildis revelationes sæpius acceptas atque scriptas fuisse.